Súd:	Okresný súd Svidník
Spisová značka:	6Csp/147/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu:	8617204368
Dátum vydania rozhodnutia:	22. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Anna Frigová
ECLI:	ECLI:SK:OSSK:2018:8617204368.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Svidník sudkyňou JUDr. Annou Frigovou v spore žalobcov 1/ G. E., nar. X.XX.XXXX, bytom J. 7, XXX XX A., štátny občan SR a 2/ D. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. XX, XXX XX U., štátna občianka SR, zastúpených JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom N. kancelárie so sídlom Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník proti žalovanému T. U. H., s.r.o, E. 5, XXX XX Y., M.: XX XXX XXX, zastúpenému TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, o primerané finančné zadosťučinenie vo výške 100 eur, takto

r o z h o d o l :

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcom 1/ a 2/ primerané finančné zadosťučinenie vo výške 100 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobcom 1/ a 2/ priznáva proti žalovanému náhradu trov konania v plnom rozsahu, o výške ktorých bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

III. Žalovaný je povinný zaplatiť súdny poplatok v sume 16,50 eur prostredníctvom prevádzkovateľa systému - Slovenská pošta, a.s., IČO: 36 631 124, so sídlom Partizánska cesta 9, 975 99 Banská Bystrica, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobcovia 1/ a 2/ sa žalobou zo dňa 3.11.2017 domáhali, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 100 eur a trov konania. Žalobu odôvodnili tým, že v konaní vedenom na Okresnom súde Svidník sp. zn. 4C/38/2014 boli ako žalovaní v postavení spotrebiteľov úspešní rozsudkom Okresného súdu Svidník, sp. zn. 4C/38/2014 z dňa 1.3.2017, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 23Co/114/2016 zo dňa 28.6.2017, ktoré sa stali právoplatnými dňa 13.9.2017. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol: „V tomto súd sa stotožnil s vyjadrením vedľajšieho účastníka, odporcov,

podľa ktorého - banka nemôže postúpiť nebanke živý úver, len pohľadávky z ukončeného úveru a zo živého úveru môže postúpiť len splatné splátky. Uvedené by bolo v rozpore s požiadavkou náležitej odbornej starostlivosti, ktorá je od dodávateľa v súlade so smernicou o nekalých obchodných praktikách. Banka má nepochybne právo postúpiť aj pohľadávku z celého úverového vzťahu. Pre takýto postup banky je nevyhnuté, aby pristúpila v súlade so zákonom a obchodnými podmienkami k vyhláseniu predčasnej mimoriadnej splatnosti celého úveru, čo je jej výlučným oprávnením, ktoré môže banka

realizovať pred postúpením pohľadávky. Podľa zistení pôvodný veriteľ (Slovenská sporiteľňa, a.s.) z jej strany nedošlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti, k odstúpeniu, ani k výpovedí úveru, pretože takýto listinný dôkaz nebol súdu preukázaný, pričom je súdu známe, že titulom zmluvy o postúpení pohľadávok sa postupuje celá dokumentácia z úveru/pohľadávky. Prvostupňový súd ďalej doplňuje, že poplatok za poskytnutie úveru predstavuje neprijateľné zmluvné podmienky. A banka od spotrebiteľa požaduje poplatok za spracovanie pri poskytovaní spotrebiteľského úveru, poškodzuje tým spotrebiteľa a vystavuje ho neprijateľnému vedľajšiemu dojednaniu o cene. Taktiež poplatok za vedenie účtu nemá povahu odplaty za konkrétnu zmluvnú službu poskytovanú bankou, a preto nepredstavuje dojednanie týkajúce sa ceny. Vedenie úverového účtu nepredstavuje samostatnú odplatnú službu banky klientovi, práve naopak, slúži výhradne záujmom banky. Po vykonanom dokazovaní súd dospel k záveru, že návrh je potrebné zamietnuť pre nedostatok aktívnej vecnej legitimácie. Vecná legitimácia predstavuje hmotnoprávny vzťah účastníka konania k prejednávanej veci a má ju iba ten, kto je subjektom hmotnoprávneho vzťahu, má aktívnu legitimáciu. Vecná legitimácia sa na začiatku pojednávania tvrdí. Súd návrhu vyhovie iba vtedy, ak navrhovateľ preukáže, že má subjektívne právo na plnenie od odporcu uplatnené v konaní. Opak toho tvorí nedostatok aktívnej legitimácie, v takom prípade návrhu nevyhovie. V predmetnej veci súd dospel k názoru, že postúpenie pohľadávky bolo neplatné (neboli dodržané zákonné podmienky - predpoklady postúpenia) a práve tento nedostatok aktívnej vecnej legitimácie navrhovateľa má vecný dopad na stav, že súd návrhu nevyhovel, spôsobom ako je vyššie uvedené.“ Ako spotrebitelia si uplatňujú satisfakciu za porušenie ich spotrebiteľského práva. Svoje práva museli brániť v pôvodnom konaní. Primerané finančné zadosťučinenie má mať sankčnú a odradzujúcu funkciu, aby sa dodávateľ nedopúšťal recidívy. Zároveň má mať aj funkciu relutárnu. Keďže sú spotrebitelia, ktorí úspešne uplatnili porušenie svojich práv na súde a bola tým splnená hypotéza vyššie citovanej právnej normy, finančné zadosťučinenie požadujú vo výške 100 eur.

2. V spore bol vydaný platobný rozkaz č. k. 6Csp/147/2017-16 zo dňa 8.11.2017, proti ktorému žalovaný v zákonnej lehote podal odpor.

3. Podľa § 267 ods. 3 a 4 C.s.p., ak čo len jeden zo žalovaných podá včas odpor s vecným odôvodnením, súd zruší platobný rozkaz v celom rozsahu a nariadi pojednávanie. To neplatí, ak ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 <https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/20160701>. Uznesenie o zrušení platobného rozkazu doručuje súd do vlastných rúk; žalobcovi spolu s uznesením doručí aj odpor.

4. Súd uznesením č.k. 6Csp/147/2017-26 zo dňa 13.12.2017 zrušil vydaný platobný rozkaz a nariadil v spore pojednávanie.

5. Žalovaný v odpore zo dňa 28.11.2017 uviedol, že rozsudkom Okresného súdu Svidník zo dňa 1.3.2016, č. k. 4C/38/2014-148 súd zamietol žalobu žalobcu, ktorú podal žalovaný voči žalobcom. Žalovaný v tejto súvislosti uvádza, že žalobcovia podľa jeho názoru v súdenom prípade nie sú osobami, ktoré by úspešne uplatnili porušenie spotrebiteľského práva na súde, nakoľko hoci v tomto konaní boli úspešnou stranou sporu, ich podania, resp. tvrdenia v tomto konaní boli len obranou v konaní, nie úspešným uplatnením práva na súde. Žalovaný ďalej poukazuje aj na to, že v konaní pred Okresným súdom Svidník, sp. zn. 4C/38/2014 nebola žaloba voči žalobcom zamietnutá pre porušenie spotrebiteľského práva žalobcov, ale pre nedostatok aktívnej legitimácie žalovaného z dôvodu neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky - a to s odôvodnením, že spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a.s. (ďalej aj „postupca“) nedodržala pred postúpením pohľadávky podmienky, ktoré sú ustanovené v ust. § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z. o bankách. Žalovaný preto namieta nedostatok svojej pasívnej vecnej legitimácie v konaní, nakoľko, ako vyplýva z odôvodnenia rozsudku OS Svidník, žalovaný nikdy nebol vlastníkom pohľadávky voči žalobcom (v dôsledku neplatného postúpenia pohľadávky patrí

pohľadávky postupcovi), a teda ani nikdy nemohol porušiť spotrebiteľské práva žalobcov, keďže s nimi nikdy nebol v zmluvnom vzťahu. Uplatnený nárok žalobcov na vyplatenie primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 100 eur je neopodstatnený a v plnom rozsahu nedôvodný aj z toho dôvodu, že žalobcom bol zo strany postupcu poskytnutý úver vo výške 250 000,- Sk (8 298,48 eura), ktorí sa žalobcovia zaviazali splácať v pravidelných mesačných splátkach riadne a včas. Žalobcovia si svoje zmluvné povinnosti vyplývajúce im zo zmluvy o úvere neplnili a k dnešnému dňu nevrátili postupcovi titulom svojej pohľadávky ani len poskytnutú istinu finančných prostriedkov. Konanie žalobcov preto nemožno považovať za morálne a čestné a preto je absurdné, ak by takémuto konaniu bola poskytnutá súdna ochrana. Žalobcovia v podanej žalobe taktiež nešpecifikujú, prečo je podľa ich názoru primerané finančné zadosťučinenie vo výške práve 100 eur a v čom im bola spôsobená ujma takého rozsahu, resp. porušenie spotrebiteľského práva takého rozsahu, že by bola suma vo výške 100 eur primeraná porušeniu tohto práva. Poukazuje, že aj ochrana spotrebiteľa má svoje medze (rozsudok Najvyššího soudu České republiky, sp. zn. 23 Cdo 1201/2009 a tiež komentár Občanský zákoník I Komentář. I. vydanie, Praha: C.H.Beck, 2008), pričom účelom ochrany spotrebiteľa je zabezpečiť rovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán tak, že súd povinnosť ex offo prihliadať na neprijateľnosť a neplatnosť zmluvných podmienok. Účelom ochrany spotrebiteľa však v žiadnom prípade nemôže byť zbavenie spotrebiteľa akejkoľvek zodpovednosti za záväzkové vzťahy, do ktorých vstupuje. Nakoľko žalobcom boli na základe zmluvy o splátkovom úvere poskytnuté finančné prostriedky, ktoré do dnešného dňa žalobcovia neuhradili a zároveň im nebola konaním žalovaného spôsobená žiadna ujma, priznaním finančného zadosťučinenia by došlo k vybočeniu z medzí ochrany spotrebiteľa a k aprobovaniu konania, ktorým sa žalobcovia snažia zneužiť svoje postavenie a ustanovenia zákona upravujúce ochranu spotrebiteľa a získať tak pre seba neoprávnený majetkový prospech. Takémuto konaniu podľa názoru žalobcu nemožno poskytnúť súdnu ochranu. V zmysle uvedeného žalovaný nesúhlasí s podanou žalobou, nakoľko má za to, že nie sú splnené podmienky na priznanie požadovaného primeraného finančného zadosťučinenia v zmysle ust. § 3 ods. 5 ZoOS a navyše žalovaný v konaní ani nie je pasívne vecne legitimovaný. Žalovaný nikdy neporušil spotrebiteľské práva žalobcov, resp. v žiadnom prípade ho nemožno považovať za osobu, ktorá za porušenie spotrebiteľského práva žalobcov zodpovedá. Na základe uvedeného žalovaný navrhuje, aby vo veci konajúci súd zrušil vydaný platobný rozkaz v celom rozsahu,

nariadil pojednávanie a po vykonanom dokazovaní podanú žalobu zamietol a priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

6. Súd vykonal dokazovanie rozsudkom Okresného súdu Svidník sp. zn. 4C/38/2014 zo dna 1.3.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov sp. zn. 23Co /114/2016 zo dňa 28.6.2017 a zistil tento skutkový stav:

7. Z rozsudku Okresného súdu Svidník sp. zn. 4C/38/2014 zo dňa 1.3.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov sp. zn.23C/114/2016 súd zistil, že žalobcovia v konaní vedenom na Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 4C/38/2014 boli ako žalovaní v postavení spotrebiteľov úspešní. Terajší žalovaný si v pôvodnom konaní vedenom na Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 4C/38/2014 voči nim uplatnil nárok na zaplatenie sumy 5 986,98 eura s príslušenstvom. Okresný súd Svidník žalobu teraz žalovaného v celom rozsahu zamietol. V odôvodnení poukázal na to, že žalobca, terajší žalovaný, nedisponuje dostatočnou aktívnou vecnou legitimáciou v predmetnom konaní, keďže na žalobcu nemohla byť zo strany postupcu postúpená pohľadávka pozostávajúca z čiastkových nárokov, ktorých splatnosť ešte nenastala, nakoľko žalobca nie je držiteľom bankového povolenia na poskytovanie bankových úverov, teda ani na ich správu, ktorá je súčasťou bankovej činnosti poskytovania úverov a na ktorú je podľa § 7 ods. 1 zákona o bankách potrebné bankové povolenie a zároveň neboli naplnené

ani uvedené zákonné predpoklady § 92 ods. 8 zákona o bankách na postúpenie pohľadávky z banky na žalobcu (postupníka).

8. Právna zástupkyňa žalobcov na pojednávaní uviedla, že žalobcovia zotrvávajú na podanej žalobe v celom rozsahu. V tomto konaní si uplatňujú nárok na finančné zadosťučinenie vo výške 100 eur. V konaní, ktoré bolo vedené na tunajšom súde pod sp. zn. 4C/38/2014, boli žalobcovia v plnom rozsahu úspešní, čím podľa ich názoru došlo k splneniu podmienok na primerané finančné zadosťučinenie v zmysle ust. § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa. Pre vznik nároku na primerané finančné zadosťučinenie je právne významné, či bol spotrebiteľ v pôvodnom konaní v postavení žalobcu, alebo v postavení žalovaného a teda či si úspešne uplatnil porušenie spotrebiteľského práva v rámci procesného útoku alebo procesnej obrany. Na podporu tejto argumentácie poukázala na rozsudok Krajského súdu v Prešove, ktorý bol vydaný pod sp. zn. 7Co/23/2017 dňa 24.8.2017, kde krajský súd konštatoval, že čo sa týka úspešného uplatnenia práva ako predpokladu pre priznanie práva na primerané finančné zadosťučinenie, tento je naplnený nielen vtedy, ak si spotrebiteľ uplatní porušenie práva alebo povinnosti žalobou proti dodávateľovi, ale aj vtedy, ak tak urobí v rámci svojej obrany proti dodávateľom uplatnenému nároku. Poukázala na to, že podstatou základného konania bola žaloba, ktorej základ spočíval v spotrebiteľskom právnom vzťahu, ktorý bol založený spotrebiteľskou úverovou zmluvou a ak žalovaný podal z tohto právneho vzťahu žalobu a táto žaloba bola zamietnutá pre nedostatok jeho vecnej aktívnej legitimácie, boli žalobcovia na súde z toho právneho vzťahu úspešní, čím došlo k naplneniu hypotézy § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa. Navrhla preto žalobe vyhovieť a v prípade úspechu si uplatnila náhradu trov konania.

9. Právny zástupca žalovaného na pojednávaní uviedol, že s podanou žalobou nesúhlasí, považuje nárok žalobcu za nedôvodný. Poukazuje na argumenty prezentované vo svojom odpore. Pre doplnenie uviedol, že neboli naplnené podmienky § 3 ods. 5 Zákona

o ochrane spotrebiteľa a to z dvoch dôvodov, v prvom rade zákon o ochrane spotrebiteľa v § 3 ods. 5 predpokladá úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti v zmysle uvedeného ustanovenia, čím je potrebné rozumieť konkrétne uplatnenie nároku z porušenia práva alebo povinnosti a to napríklad nároku na náhradu škody, na vydanie bezdôvodného obohatenia alebo aj na určenie neprijateľnosti konkrétne vymedzenej zmluvnej podmienky. Citoval stanovisko Najvyššieho súdu SR, ktoré bolo uvedené v uznesení najvyššieho súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 6Cdo 389/2015, poukázal na bod č. 12 tohto uznesenia. V danom prípade sa žalobcovia nedomáhali uplatnenia nároku z porušenia práv alebo povinnosti, boli stranou žalovanou v prvotnom konaní. To znamená, že oni si neuplatnili svoj nárok. Druhý bod, prečo nie je naplnená podmienka § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa je samotné prvotné konanie, v ktorom boli žalobcovia v postavení žalovaných a bolo rozhodnuté na základe nedostatku aktívnej vecnej legitimácie žalobcu. To znamená, že neboli naplnené procesné podmienky, aby mohli v terajšom konaní žalobcovia uplatniť svoj nárok. V pôvodnom súdnom konaní, na ktoré odkazujú žalobcovia, teda nedošlo k preukázaniu porušenia zákona tak, ako to predpokladá ust. § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa. Na základe uvedeného žiada žalovaný žalobu zamietnuť v celom rozsahu a v prípade úspechu si uplatňuje nárok na náhradu trov konania.

10. Zistený skutkový stav súd takto právne posúdil:

11. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len "kolektívne záujmy spotrebiteľov"). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi,

má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

12. Podľa § 4 ods. 2 písm. b) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, predávajúci nesmie upierať spotrebiteľovi práva podľa § 3.

13. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o bankách) ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka

zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

14. V prejednávanej sporovej veci je predmetom konania nárok žalobcov opierajúci sa o ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. <https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2007/250/> o ochrane spotrebiteľa. Citované ustanovenie Zákona o ochrane spotrebiteľa upravuje právo spotrebiteľa žiadať primerané finančné zadosťučinenie v prípade, ak na súde úspešne uplatní porušenie svojho práva, a to od toho, kto za toto porušenie práva zodpovedá. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Hypotéza tejto právnej normy vyžaduje splnenie predpokladov, ktorými sú úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 <https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2007/250/> Z.z. alebo osobitnými predpismi a spôsobilosť takéhoto porušenia práva alebo povinnosti privodiť spotrebiteľovi ujmu. Samotná povaha primeraného finančného zadosťučinenia neumožňuje jeho priame vyčíslenie, preto súdu nemusia byť predložené dôkazy o existencii ujmy, pretože stačí, ak tá ujma tu je. Bez právneho významu je, či ujma spotrebiteľovi reálne vznikla, pretože postačuje iba možnosť vzniku takejto ujmy. Inštitút primeraného zadosťučinenia môže na účely ochrany spotrebiteľa naplniť požiadavku účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany a odradiť žalovaného alebo akúkoľvek tretiu osobu od opakovania takéhoto konania v budúcnosti. Inštitút primeraného finančného zadosťučinenia súčasne pôsobí preventívne.

15. Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalobcovia boli v konaní vedenom na Okresnom súde Svidník sp. zn. 4C/38/2014 ako žalovaní v postavení spotrebiteľov úspešní. Terajší žalovaný si v pôvodnom konaní vedenom na Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 4C/38/2013 voči nim uplatnil nárok na zaplatenie sumy 5 986,36 eura s príslušenstvom. Okresný súd Svidník žalobu v celom rozsahu zamietol rozsudkom sp. zn. 4C/38/2013 zo dňa 1.3.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov, sp. zn. 23Co/114/2016 zo dňa 28.6.2017, ktoré sa stali právoplatnými dňa 13.9.2017. Z odôvodnenia rozsudkov je zrejmé, že žalovaný nedisponoval dostatočnou aktívnou vecnou legitimáciou v predmetnom konaní, nakoľko neboli naplnené zákonné predpoklady v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách na postúpenie pohľadávky z banky na žalobcu (postupníka), v tomto konaní žalovaného.

15. Pri rozhodovaní o nároku na finančné zadosťučinenie je potrebné prihliadať na okolnosti prípadu. Súd sa plne stotožňuje s tvrdením žalobcov, že pre vznik nároku na primerané finančné zadosťučinenie nie

je právne významné, či bol spotrebiteľ v konaní, od úspechu ktorého odvodzuje svoj nárok na primerané finančné zadosťučinenie, v postavení žalobcu alebo v postavení žalovaného (viď rozsudok Krajského súdu Prešov, sp. zn.7Co/23/2017 zo dňa 24.8.2017). Súd poukazuje na to, že podstatou základného konania bola žaloba, základ ktorej spočíval bez akýchkoľvek pochybností v spotrebiteľskom právnom vzťahu založenom spotrebiteľskou úverovou zmluvou. Podľa názoru súdu, ak v pôvodnom konaní, terajší žalovaný podal proti žalobcom ako spotrebiteľom z tohto právneho vzťahu žalobu a táto žaloba bola zamietnutá pre nedostatok jeho aktívnej vecnej legitimácie, boli na súde z tohto právneho vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou úspešní žalobcovia. Pre naplnenie podmienok podľa ustanovenia § 3 ods. 5 tretia veta zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane

spotrebiteľa je podstatné akékoľvek porušenie spotrebiteľského práva, vyplývajúceho z akejkoľvek právnej normy. Ak bola takáto norma aplikovaná na posúdenie a rozhodnutie o právach a povinnostiach účastníkov právneho vzťahu, ktoré majú svoj základ v spotrebiteľskej zmluve a spotrebiteľ bol na súde úspešný, patrí mu v zmysle ustanovenia § 3 ods. 5 tretia veta zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa nárok na primerané finančné zadosťučinenie. K námietke žalovaného o nedostatku jeho pasívnej vecnej legitimácie v tomto konaní súd uvádza, že podľa názoru súdu je žalovaný pasívne vecne legitimovaný, nakoľko v pôvodnom konaní vystupoval on ako žalobca, čiže podanou žalobou proti žalovaným, teraz žalobcom, žalovaný porušil spotrebiteľské práva žalobcov, a to aj keď s nimi nikdy nebol v zmluvnom vzťahu. Pri určení výšky priznaného zadosťučinenia súd je toho názoru, že primeraná povahe a rozsahu porušenia práv žalobcov je suma 100 Eur, ktorá zodpovedá svojmu účelu, teda poskytuje žalobcom ako spotrebiteľom satisfakciu a odradí dodávateľa od porušovania práv spotrebiteľov. Súd preto zaviazal žalovaného na zaplatenie finančného zadosťučinenia tak, ako je uvedené vo výroku I. rozsudku.

16. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

17. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

18. O trovách konania vo výroku II. rozsudku súd rozhodol podľa citovaných zákonných ustanovení. Žalobcom, ktorí mali vo veci plný úspech, súd priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.
19. O súdnom poplatku súd rozhodol podľa § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov, pretože žalobcovia boli podľa § 4 ods. 2 písm. u) tohto zákona od poplatku oslobodení a súd ich žalobe vyhovel. Preto súd zaviazal žalovaného vo výroku III. rozsudku zaplatiť súdny poplatok v sume 16,50 eur prostredníctvom prevádzkovateľa systému do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,
b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,
b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,
b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,
b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.